

bi'SAYFA

İki Haftalık
Kültür ve Edebiyat Dergisi
Sahibi ve Editörü: Samet KARA
Yıl: 1
Sayı: 17
2023/Aralık 1

Velhasıl onlar vurdu biz, büyüük kardeşim.

Ece Ayhan

Anneme...

Tam bir ay oldu bugün seni kaybedeli. Henüz kendime gelemedim. Gittiğin gün o kadar çok şey alıp götürdün ki benden! En iyi arkadaşımı, en iyi dostumu, tek sırdaşımı ve biricik çocuğumu! Yoluma nasıl devam edebileceğimi hiç bilmiyorum. Bundan sonra seninle olduğu gibi dolu dolu kahkaha atabilecek miyim? Bir şey olduğunda, koşup hemen sana anlatabildiğim gibi birine anlatabilecek miyim? Sana baktığım gibi, yine birine bakabilecek miyim? Bilmiyorum.

Çok yorulduk ve çok acı çektik birlikte. Ama hiç yılmadık ikimiz de. Hep, bir gün gerçekten iyileşeceğine dair ümidimiz vardı. Sana bakmak, seninle ilgilenmek, inan bana, hayatımda tek çocuğum olduğum için bir vazifeden çok; bir anından bile sıkılmadığım, bunalmadığım, çok özel bir şeydi. İkimizi birbirimize bağlayan anne-kız ilişkisinde çok öte bir duyuydu.

Hastaneler dile gelse, bizi uzun uzun anlatır. Her ameliyattan sonra, biraz daha kötü giden bir şeyin nefretti sarardı ikimizi de. Odamızda, ikimizin de aslımı bilip söylemeden, birbirimize verdığımız teselliler, bir süre sonra bizim bile inandığımız küçük beyaz yalanlar... Seni bitmek tükenmek bilmeyen ameliyatlara alırlarken, koridorlarda delice bekleyişler... Gittiğin yönden gelen her kişiye koşmak, heyecandan doktorların hiçbir dediğini anlamamak, defalarca defalarca sormak...

Küçüklüğümden beri, beni en çok kahreden, zar zor yürüyebilmeden, hiç yürüyememe doğru geçen süreç. O süreçte olamayan, gerçekleşemeyen, nice anılarım var. Hayallerimde, okuldan geliyorum, benim içinmiş gibi koku kokaklar, börekler yapmışın, ben onları keyifle yerken hep beni seyrediyorsun. Ya da, iş çıkışı seninle bir yerde buluşup kahve içmemiz, alışveriş yapmamız gibi... Büyüdükçe, hayallerimin de yaşı büyüyor. Evlenmişim, seni arayıp, 'Ben geliyorum, sen çay yap anneciğim. Bir de zahmet olmazsa, o nefis tarçınlı kekini de yapiver çok özledim. Ben de börek yaptım, yarım saate kadar sendeyim' diyebilmenin paha biçilemez değeri. Hiç olmadı bunlar. Hiç gerçekleşmedi. Bunu yaşamayanlar gerçekten nasıl bir hazineye sahip olduklarını bilmeyen ve anlamayanlar benim gözümde. Ansan başına gelmeyen bir şeyi nasıl bilebilir ve anlayabilir ki? Hep imrendim onlara. Ama imrendim sadece. Hiç kıskanmadım.

Ama, hangi duygum eksik kalmışsa kalsın, hayallerimin hiçbirini gerçekleşmemişse gerçekleşmesin, benim yoluğunun verdiği ızdırabı veremezler bana. 'Sadece yaz, hikayelerinde benden de izler olacak merak etme' derdin. Yazıyorum işte. Ve evet, hep senden izler var. Çünkü hayatım her kesitinde, her anında sen vardın. Sonsuz kadar da hep olacaksın.

NURCAN ÖZKÜPELİ

Abart

Yalnız anlaşılacak için değil. Yaşamak için; abart.

MUHSİN ATAGÜL

Tek Kişilik Gösteri

"...Bırak şimdi. Bırakmam efendim. Hep ben mi ayak uyduracağım size? Uymuyorum. Saat geçiyor. Yerinden doğruldu. Saat onbir yeni gemişti. Siz dedüğün için değil, vakti geldiği için bırakıyorum. Ama tam da bırakmıyorum, işim bitince sizinle yarım bıraktığımız işe yeniden döneceğim. Ama önce gideceğim. Gİtmeli miyim? Arasam? Hem gidersem, kapı dürbünden benim geldiğimi görürlerse kapıyı açmazlar, ben de yoklar zannederim. Belki de gerçekten yoklardı. İşimi şansa bırakamam. Muhakkak iletişime geçmeliyim. Hem aradığım vakit, telefonu açıp ses vermeden kim olduğumu anlayamazlar ve artık yerlerinde yoklarmış izlenimi vermeleri için de pek geçtir. Kapatamazlar yüzüme. Ben de istediğimi elde etmiş olacağım bu sayede. Ama öncesinde bir planlama yapmalıym.

Hayır prova. Tek kişilik bir oyun, hepimizinki gibi. Hoş geldiniz, hoş geldiniz. Buyurun efendim, ücretsiz. Maksat, ayarınız alışsın. Ayarınız alışana kadar her oyunum ücretsiz, buyurun, buyurun lütfen. Buyurun. Hoş geldiniz. Merhabalar. Bırak şimdi oyunun. Bırakmam efendim Görmüyor musun tika başa doldu salon. İnşa edildiğinden beri ilk defa bu kadar kalabalık görüyorum bu salonu.

Meğer insanımız tiyatroyu seviyormuş da para yetiremiyormuş. Paralı olsa kimseler gelmez. Evde televizyon dururken hem de, ahmaka! Hem şimdi renkleri de çıkmış diyorlar. Kanal sayısı da artacakmış, onlarca kanal olacakmış. Hiç şansı yok tiyatronun. Hiç şansı yok insanın, bu ne oldu, nasıl bu kadar çabuk geliştiği aklısızermeyen canavara karşı. Nasıl kazanılabilir, nasıl mücadele edilebilir? Sadece çırpınılabılır. Koca okyanusun ortasında, bir başına bırakılmış bir adam ki öleceği kesin, yine de çırpınmaktan geri durmaz. Nasıl olsa öleceğim, tüm çırpınmalarım boşa deyip de en azından yorulmadan ölmeyi bekleyemez. İnsanın doğası bunu emreder: Çırpınmay!..."

TAHİR SOLMAZ

Çizgi

Çizgilerle ayırdılar bizi, hepimizi. Oysa ben çok severdim çizgileri, farklılık da güzel ama bu öyle değil. Ayırım bu, ayırılık bu. Sonra biraz esnettiler çizgileri. İttik bizz çizgileri, tüm gücümüzle ittik. En çok da sen ittin. Tüm gücünle ittin. Esnedi biraz çizgi, yakınlaştın mı peki öteki taraftakilerle. Bak işte ben de "öteki" dedim. Hayır! Yakınlaşmadın. Yine aranda o "çizgi". Sen öyle san istedi onlar. Biliyorlardı ki zaten enseyeceğine. Şimdi, bir şey başardım sanıyorsun. En ucuna kadar yürüdü çizginin en sonuna kadar, meğerse en başından beri oradaymış. Ama en çok sen ittin, tüm gücünle ittin.

GÜLCE KÖK

Bir Ağrıya Usta

zamanın hırpalayıp durduğu bir ağrının ustasıyım ben. harflerim birer tuğla ellerim tozlu her satırbaşında turuncu-gri intihar melodileri... yazıyorum yıkıyorum. yazıyorum yıkılıyor ruhumun kolonları birer birer

güneş doğuyor doğuyor ve ağrılarımı söküyordu...

zamanın hırpalayıp durduğu bir ağrının ustasıyken, harcıma umut katıyorum sevğiliden rüzgâr buruşturana saç diplerinden ellerim, onunkiler gibi kokmaya başlıyor yazıyor diriliyorum

R'ULAŞ KARAKUŞ

(Başlıksız)

Sarı yaprakların inişi gibi Gözlerimde hüznün oturuyor Acı beni parçalıyor Ve yaralar ısırır gaddarlıkla dolu İçimde kök salan hasret doluyum bavulu alıyorum Kalbimi uzak yerlere bırakıyorum Gökyüzünün öfkesi yüzümden patlıyor gözlerim titriyor aklımda tekrar ediyorum Bir beni gözyaşlarının izinden bulacak...

SOPHİA JAMALİ SOUFI

Yeter

Kaç canımı heba ettim bir canıma? Kaç kez kurban oldum kendime? Kaç sefer buladım elimi kanıma? Kaç defa daha suçsuz bulunacağım suçlu yere? Kaç son nefesi olur ki bir insanın? Bir kez ölmek yetmez mi ölmek için? Yetmez mi artık? Yetsin

ERHAN KORU

Yasal Sorumluluk

bi'SAYFA Dergisi'nde yayımlanan yazıların hakları ve etik sorumlulukları yazarlara aittir. Yazarlar tarafından öne sürülen fikirler, derginin görüşünü yansıtmaz.